

Per una història d'Occitània

per Patrici Pojada

Catalunya i els Països Catalans han estat sempre vinculats a Occitània, i no sols en el moment en què feien part d'un mateix conjunt polític i cultural. Avui, encara, la llengua pròpia d'Occitània, amb les seves variants dialectals, i la llengua pròpia dels Països Catalans, són molt pròximes, de manera que un occitanoparlant i un catalanoparlant s'entenen molt ràpidament. Això no és pas per atzar, ans és la prova que els nostres pobles continuen units malgrat el que la història oficial dels estats ens ha ensenyat, o no ens ha ensenyat! Val a dir, però, que Occitània ha perdut molt la identitat.

Occitània, o els països d'Òc, és un conjunt format per una llengua, l'occità, que té unes quantes variants dialectals, de les quals el gascò és la més marcada. Estès sobre una superfície de 200.000 km², el territori occità ocupa gairebé un terç de l'Estat francès, dotze valls del Piemont i la Vall d'Aran, a l'Estat espanyol. La població actual és d'uns tretze milions de persones. Occitània forma una nació històrica, que mai no ha estat reconeguda i que ha hagut de patir molt, i pateix!, al llarg de la història. Avui tenim la necessitat, per a poder existir, de recobrar la identitat, que passa per recuperar la història: cal una història d'Occitània, que té la legitimitat en l'existència d'un poble —no reconegut, però que existeix. Voldríem presentar ací, molt breument, la situació de la història occitana.

Per començar, cal dir que no hi ha una visió global de la història i de la realitat occitanes a càrrec dels historiadors, occitans o no, de l'Estat francès. Occitània,

com a conjunt cultural i lingüístic, és insinuada, a vegades, però mai no s'ha parlat d'Occitània com d'una entitat pròpia. Les consideracions polítiques («Occitània no existeix perquè mai no ha format un estat») permeten, sense cap dificultat, d'amagar una realitat històrica i cultural inqüestionable. Per als historiadors francesos o occitans (que són occitans d'origen però que no volen parlar d'Occitània), els països d'Òc són un terreny molt útil per a accedir a una fama i una glòria franceses. Treballar sobre un tema d'història del Llenguadoc, Provença, Gascunya, el Llemosí... és com treballar sobre Île-de-France, la Picardia, Normandia...: és fer història regional. Les províncies occitanes són regions franceses, sense originalitat comuna. Això és el que passa generalment, però a vegades hi ha excepcions, que, tanmateix, no tracten el problema tal com ens agradaria.

Fora l'Estat francès, cal parlar de l'exemple que ens han donat els historiadors catalans, els quals estudiant sobretot l'edat mitjana, han vist el lligam entre Occitània i Catalunya, i han gosat parlar de «feix nacional» (F. Soldevila). Tenim la necessitat de considerar Occitània dins la seva totalitat, cosa que és difícil des d'un punt de vista històric, però que ens és necessari per a retrobar la personalitat del país projectat en el futur. Cal tenir en compte, però, que la realitat històrico-cultural concerneix un conjunt més ampli: el conjunt occitano-català.

Occitans i catalans hem d'ésser conscients de la nostra pertinença: recuperem el nostre passat per a afrontar millor un futur que podem tenir en comú. ♦

Llengua Nacional

REVISTA TRIMESTRAL

Llengua Nacional treballa per afermar la llengua catalana en tots els camps, ajudant al seu estudi i bon ús. Pretén també de desvetllar en la nostra gent la consciència d'una realitat nacional catalana.

Llengua Nacional analitza i fomenta la normativització de la llengua catalana. Conseqüentment, desitja que el procés de normalització lingüística assoleixi la màxima extensió i concreció.

Llengua Nacional defensa la unitat de la nostra llengua, la seva genuïnitat i la riquesa de les diverses variants dialectals que la integren. Esperona el nostre poble perquè romangui fidel al geni de la llengua catalana.

Inscripció soci numerari
Quota anual de 6.000 pessetes.
Es rep la revista i es gaudeix d'una sèrie d'avantatges.

Subscripció a la revista *Llengua Nacional* (surts trimestralment)

Subscriber protector   preu anual: 3.000 ptes.

Subscriber regular   preu anual: 1.800 ptes.

Dades personals

Nom..... Cognoms.....

Adreça.....

Codi postal..... Població.....

Comarca..... Tel.....

FORMES DE PAGAMENT: banc   xec (a nom de *Llengua Nacional*)

ingrés directe: 2013 0088 69 0200522492 (Caixa de Catalunya)

Domiciliació bancària

Entitat [ ] [ ] [ ] [ ]   Oficina [ ] [ ] [ ] [ ]   Control [ ] [ ]

Núm. compte [ ] [ ] [ ] [ ] [ ] [ ] [ ] [ ] [ ] [ ] [ ] [ ]

Empleneu aquesta butlleta i envieu-la a:

LLENGUA NACIONAL
Bústia postal 24057
08080 Barcelona

— Telèfon: 93 456 88 79

— Correu electrònic: rsangles@intercom.es